

Fagetisk råd
Norsk psykologforening,
Postboks 419 Sentrum
N-0103 OSLO

Psykolog xx
Klager

Dato: 04.01.2019

FAGETISK KLAGESAK 13/17K
KLAGER: XX
INNKLAGET: NPF-MEDLEM XX

NY VURDERING I FORBINDELSE MED ANKE

Saksgang

- 20.03.17 Fagetisk råd, NPF (FER) mottok klagen.
- 31.01.18 FER sluttbehandlet klagen i sitt møte.
- 19.04.18 Ankeutvalget for fagetiske saker (AFEK) oversender anke fra klager, datert 28.03.18 til FER.
- 01.06.18 FER behandlet klagen på ny.
- 15.10.18 FER mottok psykologens redegjørelse.
- 05.11.18 FER mottok klagers kommentar til psykologens redegjørelse.
- 07.12.18 FER sluttbehandlet klagen uten å ha mottatt sluttkommentar fra psykologen.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Bakgrunn for klagen

Klagen gjelder en sakkyndig utredning som ble gjort i en barnevernsak på oppdrag for tingretten. Klagerne er foreldre i saken. Barnevernsaken gjaldt tilbakeføring av barnet som var plassert i fosterhjem. Rapport fra utredningen ble levert 01.11. 2016. Klagen kan deles i fire hovedpunkter:

1. Psykologen har valgt en tendensiøs vinkling på informasjonsframstillingen i sin rapport. Dette har blant annet skjedd ved at psykologen har prioritert dokumenter som er kritiske til foreldrene, og oversett eller ikke gitt plass til dokumenter som kunne framstilt foreldrene i et mer positivt lys. Psykologen har benyttet en primitiv språkbruk når hun har referert fra samtaler med foreldrene i rapporten. Psykologen har fabrikkert eller framstilt informasjon som er feil (sitatfusk). Psykologen bruker ord som henviser til rusmisbruk urimelig mange ganger i sakkyndigrapporten til tross for at klagerne mener de hverken drikker alkohol eller misbruker andre rusmidler.
2. Psykologen besvarer ikke det mandatet som oppdragsgiveren har gitt for sakkyndig utredning ved at hun i rapporten er langt mer opptatt av å framstille informasjon om

klagernes barndom enn å gjøre utredning om deres omsorgsevne i dag. Klagerne mener beskrivelser av en vanskelig barndom brukes til å framsette spekulasjoner om foreldrenes omsorgsevne i dag, og at dette er en metodefeil.

3. Psykologen bruker diagnoser på en feil måte i sakkyndigrapporten ved at hun viser til diagnoser på mor og barnet som er usikre og/eller ikke lenger aktuelle. Psykologen problematiserer ikke i tilstrekkelig grad informasjon om diagnosene. Dette medfører at saken ikke blir tilstrekkelig opplyst.
4. Psykologen er ikke tilstrekkelig kritisk til kildene i saken ved at hun gjengir informasjon fra en komparent (beredskapshjemmet), uten at hun i tilstrekkelig grad problematiserer og drøfter informasjonen.

FERs første vurdering og konklusjon

Det var ikke vedlagt dokumentasjon som viser om Barnesakkyndig kommisjon hadde vesentlige merknader til rapporten, men rådet forutsatte at kommisjonen hadde gitt den godkjenning som grunnlag for beslutning i tingretten.

Klagepunkt 1 omhandler at psykologen, ifølge klager, har valgt en tendensiøs vinkling på informasjonsframstillingen i rapporten.

FER vurderte klagepunktet opp mot prinsipp 2 *Kompetanse* i Etske Prinsipper for Nordiske Psykologer (EPNP), spesielt underpunktet; *Metodebegrensninger*, der det står: «*Psykologen er oppmerksom på de begrensninger som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.*» Og, prinsipp 3 *Ansvar*, der det står: «*Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvar han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i. Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.*» Spesielt underpunktet *Ansvar*, der det står: «*Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.*»

FER bemerket at den sakkyndige psykologen står fritt til å vurdere og velge hvilken informasjon som best kan belyse de faglige problemstillinger som mandatet reiser. FER hadde lest den sakkyndiges rapport. Etter FERs oppfatning inneholder den også informasjon fra komparenter som ikke er spesielt kritiske til foreldrenes omsorgskompetanse. Psykologen har drøftet hvorfor denne informasjonen ikke har fått avgjørende betydning for hennes konklusjon.

Når det gjelder psykologens språkbruk i rapporten var FER enig i at noe gjengivelse av informasjon fra samtale med foreldrene holdes i en språkbruk som kan framstå som «primitiv». FER la til grunn at psykologen her forsøker å gjenskape sitt inntrykk fra de aktuelle samtalene. I drøftingene av den aktuelle informasjonen er språket holdt i en saklig og nøytral form. FER så videre at psykologen i referatene fra komparentene mange ganger bruker ord som henviser til rusmisbruk. FER mente psykologens egen drøfting av foreldrenes omsorgskompetanse framstår som balansert i språkbruken. Henvisninger til rusmisbruk får ikke urimelig plass. FER kunne ikke se at psykologens arbeid er i strid med de aktuelle etiske prinsipper.

Vedrørende påstanden om at psykologen fabrikkerer eller framstiller informasjon som er feil, vurderte FER det slik at FER ikke kan gå inn i vurdering av bevis. FER viste til at klagerne som part i barnevernsaken har adgang til å påpeke eventuelle feil i den sakkyndiges arbeid slik at retten kan vurdere hvilken betydning disse skal få for sin beslutning.

Klagepunkt 2 omhandler at psykologen ikke besvarer mandatet om klagernes omsorgskompetanse i dag fordi hun er ensidig opptatt av informasjon om klagernes barndom/oppvekst. FER vurderte klagen opp mot prinsipp 2 *Kompetanse* i EPNP, spesielt underpunktet; *Metodebegrensninger*.

FER bemerket at rapporten inneholder en balansert drøfting av ulike sider ved foreldrenes omsorgskompetanse. FER skal ikke gå inn i en faglig vurdering av hvilken betydning de ulike momentene skal ha for konklusjonene. Som part i barnevernsaken har klager adgang til å påpeke eventuelle feil i den sakkyndiges arbeid slik at retten kan vurdere hvilken betydning disse skal få for sin beslutning. FER kunne ikke se at psykologens arbeid på dette klagepunktet er i strid med de aktuelle etiske prinsipper.

Klagepunkt 3 omhandler psykologens bruk av diagnoser i sakkyndigrapporten. FER vurderte klagen opp mot prinsipp 2 *Kompetanse* i EPNP, spesielt underpunktet; *Metodebegrensninger*.

FER bemerket at psykologen har framstilt informasjon fra komparenter som er relevant for å belyse hvordan informanter har vurdert barnet og foreldrenes utvikling. Som nevnt ovenfor vurderte FER psykologens drøftinger og vurderinger i rapporten som balanserte. FER skal ikke gå inn i en faglig vurdering av hvilken betydning de ulike momentene skal ha for konklusjonene. FER kunne ikke se at psykologens arbeid på dette klagepunktet er i strid med de aktuelle etiske prinsipper.

Klagepunkt 4 omhandler at psykologen, ifølge klager, ikke i tilstrekkelig grad drøfter informasjonen som er gjengitt fra innhentet komparentinformasjon. Dette gjelder spesielt informasjonen som ble innhentet fra beredskapshjemmet. FER vurderte også her klagen opp mot punkt 2 *Kompetanse* i EPNP, spesielt underpunktet; *Metodebegrensninger*.

FER bemerket at en stor del av sakkyndigrapporten, (omtrent 25 av 38 sider), er gjengivelse av samtaler som psykologen har hatt med komparenter. Dette er en vanlig måte for sakkyndige å redegjøre for hvilket informasjonsmateriale som vurderinger og konklusjoner bygger på. FER kunne ikke se at det representerer et brudd på det aktuelle prinsippet at deler av informasjonen som er framstilt i rapporten ikke har blitt gjort til gjenstand for kritisk drøfting. Som part i saken har klager anledning til å stille kritiske spørsmål til den sakkyndige i rettsprosessen.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager gjorde FER følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Anke på avgjørelsen

Vedr. klagepunkt 1

I sin anke viste klagerne til to eksempler i psykologens rapport som de mener er klare tilfeller av fabrikkasjon og sitatfusk hvor informasjon på et feilaktig grunnlag framstår som negativ til klager.

I det første tilfellet vises det til at psykologen hevder å sitere fra en bestemt rapport (A), men klagerne hevder at sitatet er hentet fra en helt annen rapport (B) som er skrevet av en annen person. Dette gjør, ifølge klagerne, at psykologen fremstiller rapport A som negativ til klagerne.

I det andre eksempelet viser klagerne til at det i en uttalelse fra klagernes fastlege er endret med tilføyelse av ordet «ikke» slik at legens opplysninger blir snudd på hodet. Klagerne hevder at det ikke er snakk om en glipp der ordet «ikke» er føyd til ved en feil, men at psykologen har konstruert setningen slik at meningen med setningen forsvinner dersom ordet «ikke» fjernes.

Klagerne mener at FER i sin første behandling av saken har unnlatt å ta stilling til påpekningene av sitatfusk ved å vise til at FER ikke kan gå inn i vurdering av bevis.

I forhold til klagepunktet som gjelder at psykologen i deler av rapporten som gjengir samtaler med klagerne er holdt i en primitiv språkform, hevder klagerne at de aldri har uttalt seg på en slik måte som er gjengitt i rapporten. Klagerne mener psykologen gjennom å fabrikke en primitiv og vulgær språkbruk som, sammen med andre sitatfusk i rapporten, skaper et feilaktig bilde av dem som omsorgspersoner.

Klagerne mener FER i sin første behandling feilvurderer psykologens framstilling av språket når FER argumenterer med at psykologen med sin framstillingsmåte har forsøkt å «gjenskape sitt inntrykk fra de aktuelle samtalene». Klagerne mener psykologens framstillingsmåte medfører at de blir parodierte, og at dette blir spesielt virkningsfullt når psykologen veksler mellom det saklige og vulgære. Klagerne påpeker også at FER i sin første behandling har vurdert denne delen av klagen opp mot EPNPs prinsipper om «Metodebegrensning». En mer riktig behandling av klagen vil, slik klagerne ser det, være å vurdere opp mot EPNPs punkt II, 1 «Respekt».

Vedr. klagepunkt 2

Klagepunktet omhandler i hvilken grad informasjon om klagernes oppvekstvilkår skal få betydning for hvordan deres nåværende omsorgskompetanse blir vurdert. Videre, at psykologen i sin rapport har nevnt begrep om alkohol og rusmisbruk et urimelig stort antall ganger (27 ganger), til tross for at klagerne mener det er dokumentert at de ikke har noe rusmisbruk.

I ankeskrivet gjentar klagerne at de mener vektleggingen av informasjonen om deres bakgrunn får for stor vekt når psykologen vurderer deres nåværende omsorgskompetanse, og at den omfattende informasjonsframstillingen om alkohol og rusproblematikk bidrar til å så kunstig tvil om deres aktuelle omsorgsevne.

Klagerne mener at FERs vurdering av klagepunktet ikke er tilstrekkelig begrunnet.

Vedr. klagepunkt 3

Klagepunktet gjelder at psykologen har brukt diagnoser på feil måte i sin rapport. Dette gjelder ved at psykologen skal ha framstilt informasjon om diagnose som andre har satt på mor. Det dreier seg altså om at psykologen i sin rapport forholder seg til en diagnose som forsøksvis ble satt på mor i 2003/2004 som om denne fortsatt er aktuell da rapporten skrives i

2016. Dette mener klagerne er en tilsnikelse og en form for sitatfusk som de mener FER i sin første behandling ikke har tatt tilstrekkelig stilling til.

Vedr. klagepunkt 4

Klagerne mener videre at FER i sin første behandling ikke i tilstrekkelig grad har gått inn i at det er etisk betenkelig at psykologen i sin rapport gjengir motstridende kilder (komparentinformasjon) uten at hun gir sine egne refleksjoner/vurderinger i tilknytning til informasjonen som hun velger å presentere. Klagerne mener psykologen i sitt arbeid sklir lettvtint over motsetningene som ligger i komparentinformasjonen, og at rapporten i realiteten ikke blir annet enn oppramsing av informasjon som en hvilken som helst saksbehandler uten psykologisk innsikt kunne ha foretatt. Klagerne peker på at hensikten med å engasjere en psykolog vel var å få saken opplyst fra et kompetent psykologisk ståsted.

FERs vurdering av anken

Ved ny gjennomgang av saken besluttet FER å fastholde sin vurdering av klagepunkt 2.

Vedrørende klagepunkt 4 vil FER legge til at det kan være en rekke årsaker til at den sakkyndige psykologen i drøftingsdelen i sin skriftlige rapport unnlater å kommentere informasjon som framkommer i de delene av rapporten som inneholder informasjonsframstilling. FER kan ikke se at det å unnlate å drøfte/vurdere informasjon representerer brudd på EPNPs prinsipp om *Kompetanse*, underpunkt *Metodebegrensinger* da dette prinsippet understreker betydningen av å være oppmerksom på begrensningene som ligger i metoder, og begrensninger som ligger i konklusjonene som kan trekkes. FER kan heller ikke se at de fagetiske prinsippene gir psykologen plikt til å i sin skriftlige framstilling drøfte/vurdere enhver informasjon eller problemstilling som finnes i et kildemateriale. Sakkyndiges rolle i en rettsprosess er normalt ikke over ved at den skriftlige erklæringen legges fram. Den sakkyndige psykologen møter i den (muntlige) hovedforhandlingen. Som parter i saken har klagerne, eventuelt gjennom sin prosessfullmektig, anledning til å stille utdypende spørsmål til psykologen.

FER besluttet å gjenåpne saken på punkt 1 og 3.

Redegjørelse under henvisning til følgende prinsipper:

FER ba psykologen om en redegjørelse til klagen og de aktuelle delene av ankeskrivet, som hun hadde fått oversendt tidligere med spesiell henvisning til følgende punkt i «Ethiske prinsipper for nordiske psykologer»:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Metodebegrensninger

Psykologen er oppmerksom på de begrensningene som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.

Psykologen viser spesiell varsomhet når han/hun anvender metoder, hjelpemidler og teknikker som ennå befinner seg på utprøvningsstadiet og som ikke tilfredsstillende vanlige metodekrav, eller som psykologen ennå ikke behersker fullt ut.

II. 3 Ansvar

Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvaret han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i.

Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.

Ansvar

Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.

FER ba psykologen om å kommentere klagernes påstand om at hun i sin skriftlige rapport skal ha fabrikkert informasjon og drevet sitatfusk, jfr. klagepunkt 1 og 3. Vi ba henne redegjøre for hvordan denne situasjonen kunne ha oppstått, og videre reflektere over klagernes opplevelse av dette.

Psykologens redegjørelse

I sin redegjørelse forklarer psykologen at hun som oppnevnt sakkyndig oppfatter seg som uavhengig av oppdragsgiveren og nøytral i saken. Hun mener hun har innhentet nødvendig, viktig, nyttig og relevant informasjon i saken, og at informasjonsinnhenting og tiden hun har hatt til rådighet har vært tilstrekkelig. Psykologen uttrykker forståelse for at foreldre i slike saker kan bli fortvilte. Hun beklager hvis hun unødige har såret dem. Hun beklager også at foreldrene i saken opplever at hun unødige ofte har repetert uheldig informasjon om dem og at hun på visse steder har ordlagt seg på uheldig måte.

I forhold til klagepunkt 1 i anken som omhandler fabrikasjon av informasjon og sitatfusk, avviser psykologen på det sterkeste enhver påstand om at hun har fuskert med sitater i sakkyndigrapporten.

Det første eksempelet gjelder at klagerne mener psykologen hevder å sitere fra en bestemt rapport (A), men klagerne påstår at sitatet er hentet fra en helt annen rapport (B) som er skrevet av en annen person. Klagerne mener da at psykologen har flyttet sitatet (fra rapport B til A) og mener at hun med dette har fått rapport A til å se ut som urettmessig negativ til klager. Til dette svarer psykologen at hun beklager på det sterkeste dersom hun har gjort noe slikt.

I forhold til eksempelet som omhandler at psykologen skal ha endret et sitat fra fastlegen ved å tilføye ordet «ikke», slik at legens opplysninger blir snudd på hodet, «stiller psykologen seg kritisk». Hun viser til sine notater fra samtaler med legen hvor hun finner dekning for at han har uttalt seg til henne slik hun har gjengitt ham i sakkyndigrapporten.

Vedrørende påstanden om at psykologen i sin rapport har nevnt diagnoser som forsøksvis har blitt satt på mor i saken 12 – 13 år før sakkyndigutredningen, fastholder psykologen at dette er relevant. Hun uttrykker forståelse for at det kan virke urettferdig for klager at diagnoser hun selv mener hun ikke har blitt nevnt. Psykologen mener likevel at informasjon om diagnoser som andre fagpersoner har satt for flere år tilbake er relevant blant annet for å forstå personers bakgrunn og utvikling.

Klagers kommentar til psykologens redegjørelse

I sin kommentar til psykologens redegjørelse gjentar klagerne sine tidligere innvendinger om at psykologen i sakkyndigrapporten har gjengitt deres språk på en feilaktig måte. Klagerne mener de aldri har uttalt seg med det språket som blir tillagt dem av psykologen, det er ikke deres språk og de uttrykker seg ikke slik som de har blitt gjengitt. Klagerne finner det vanskelig å se at psykologens «fiktive parodiering» av dem har annen hensikt enn å tegne et bilde av dem som undermåls personer, som det er liten grunn til å vektlegge i saken. Klagerne påpeker at parodiering ikke er en metode, men et tendensiøst fortellergrep foretatt av en forteller som vil at ens fremstilling skal virke særs overbevisende på leseren. De opplever det som utilfredsstillende at psykologen i sine kommentarer til dette punktet kun gir en vag, og lite konkret beklagelse om at klagerne «opplever» at hun «på visse steder har ordlagt seg på uheldig måte».

Klagerne oppfatter heller ikke psykologens kommentar til klagepunktet som gjelder manipulasjon av kilder som tilfredsstillende. De går konkret inn i sin begrunnelse for at psykologen (bevisst) har utelatt kilder og innhold som er positive for seg og negative for psykologens konklusjon. Klagerne fastholder at psykologen ikke har ført en tilfredsstillende argumentasjon som viser at hun ikke har tilføyd et negativt sitat som er hentet fra legens rapport til familieveilederens rapport, hvilket de mener er positiv til dem. De oppfatter ikke psykologens henvisning til egne notater fra samtale med legen som uttømmende, og viser til at legen i notat betegner dem som en «normal familie». Psykologens delvise beklagelse om «hvis» hun har gjort som de dokumenterer er slik de ser det ikke tilfredsstillende.

Vedrørende klagepunkt 3, som gjelder bruk av diagnoser som har blitt satt av andre for mange år tilbake, viser klagerne til at psykologen er upresis på en måte som bidrar til å skape et unødig negativt inntrykk av mor i saken. De hevder at det opprinnelig ble satt en *forsøksvis* ADHD-diagnose og at denne av de samme fagpersoner ble forlatt på et senere tidspunkt.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

I denne klagesaken spiller faktum en vesentlig rolle. Som nevnt i FERs første vurdering er sakkyndigrapporten bygget opp med en del som kan oppfattes som psykologens gjengivelse av noe klagerne har sagt til henne, og en del som er psykologens vurderinger av blant annet dette materialet. Klagerne avviser at de har uttrykt seg slik som de er gjengitt i den første delen, og de mener psykologen gjennom dette har fremstilt dem på en krenkende måte. Slik FER oppfatter psykologen gir hun en åpning for at hun på visse steder har uttrykt seg på måter som er uheldig, noe hun beklager. Psykologen avviser likevel at hun har fusket med sitater, og hun går ikke inn i å tilbakevise eller å beklage konkrete utsagn. På denne måten står ord mot ord. FER kan ikke gå inn i en vurdering av faktum. Gjennom klageprosessen, hvor klagerne på en rekke områder konkret viser hvordan de har blitt framstilt på en feilaktig og krenkende måte, og psykologen gir vage henvisninger til at hun kan ha uttrykt seg uheldig, framstår det for FER som at det er godtgjort brudd på 1. setning i følgende punkt i EPNP: *II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet, Respekt*. Slik klagen er begrunnet er det ikke tilstrekkelig for psykologen å beklage at klagerne kan ha *opplevd* at hun har ordlagt seg på uheldig måte.

Vedrørende klagepunktet som gjelder feil bruk av diagnoser, mener FER at det ligger innenfor psykologens faglige vurdering hvorvidt gjengivelse av diagnoser som har blitt satt for flere år tilbake er relevant for en nåtidig vurdering av foreldrekompetanse i en barnevernsak. FER skal ikke overprøve psykologens faglige vurderinger. Til dette klagepunktet hører også opplysningen om at diagnosen skal ha blitt satt *forsøksvis* og senere forlatt av de aktuelle fagpersoner. Slik FER oppfatter saken har ikke psykologen tilbakevist klagerens dokumentasjon om at hun har vært upresis i sin anvendelse av informasjon om diagnoser som har blitt satt på en av klagerne. På bakgrunn av den fremlagte dokumentasjonen finner FER at det er godtgjort brudd på følgende punkt i EPNP: *II.3 Ansvar, Unngåelse av misbruk/skade*.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.*

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard
AFEK ved leder Knut Dalen og til klager